

sentant. Det vil vi gerne blive ved med at skubbe på for. Det må være et rimeligt krav, at lejerne er lige så godt – også talmæssigt – repræsenteret som udlejerne. Det er egentlig ufatteligt, at regeringen kan se på, at der er en sådan skævhed i kommissionen. Så meget om det.

Vi vil selvfølgelig fra Enhedslistens side hjælpe regeringen med, at konsekvenserne af lovgivningen bliver hurtigt belyst, også ved at stille spørgsmål til den i udvalget og på anden vis. Det, vi oplever i øjeblikket, er problemer på i hvert fald tre felter.

Ét felt er, at man nu fra 1. januar skal til at betale det dobbelte eller i hvert fald yderligere penge for en vedligeholdelse, som man aldrig har fået. Fejlen er jo, at man skal lægge nogle vedligeholdelsespenge oven i det beløb, man allerede betaler, endda uden at have sikkerhed for, at man fremover faktisk også få den vedligeholdelse for pengene, som man betaler.

Det er ikke rimeligt over for lejerne. Det er penge ud ad vinduet, som jeg godt forstår der indløber så mange protester over, som der gør.

Det andet er afreguleringen af småhusområdet. Det er jo ikke rigtigt, som Venstre og vist også De Konservative var fremme med, at der ikke var nogen afregulering i dette her. Småhusområdet blev jo afreguleret, og jeg har modtaget en række kopier af varslingskrivelser fra mennesker, der bliver ramt af denne liberalisering med huslejeforhøjelser på 100 pct. og deromkring. Det er en jungle, vi har fået dér, hvor jungleloven hersker, og hvor man altså får daglige meldinger om, hvordan huslejestigningerne hagler ned over hovedet på lejerne.

Det tredje er depositumforhøjelsen, som allerede har været nævnt. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens svar på disse spørgsmål om lejelovskommissionen og tidsfaktoren i denne sag.

Villy Søvnald (SF):

Der er tre grunde til, at vi har valgt at rejse sagen igen, kun et halvt år efter huslejeforliget. Der er i dag – det har vi talt om – et andet politisk flertal end ved lovens vedtagelse. De, der dengang stemte imod lovgivningen, udgjorde ikke det politiske flertal. Det gør de i dag, men det nytter jo ikke så meget, når de i dag mener det stik modsatte af, hvad de mente for et halvt år siden.

Den anden er, at da sagen blev diskuteret for et halvt år siden, blev det påstået, at SF så spørgsmål, at SF overdrev, at SF gik rundt og piske-

de en stemning op, som var helt ubegrundet. Forskellen på dengang og i dag er, at i dag er det virkelighed på den måde, at vi har eksempel på eksempel på eksempel, der viser, at SF ikke så spørgsmål, at SF ikke overdrev; tværtimod underdrev vi faktisk i forhold til de varslede huslejestigninger, kan vi se i dag.

Det sidste eksempel, jeg har fået ind med posten i dag, er en varslet stigning på ikke mindre end 179 pct. Jeg er opmærksom på forskellen på varslede stigninger og gennemførte stigninger.

Jeg synes bare også, man skal gøre sig klart, at det jo ikke er alle disse sager, der ender i huslejenævnet. Der er en masse pæne lejere, som ikke er vant til den form at samtale på. Jeg ved ikke, hvor mange procent det drejer sig om, altså om det er 20 pct. eller 30 pct. af disse sager, der ender dér, men en hel stribe af disse huslejevarslinger vil gå igennem, fordi man ikke vil tage dem op. Sådan er virkeligheden jo uden for dette hus.

Vi rejser selvfølgelig denne sag i et forsøg på at værne lejerne i den private udlejningsmasse imod formentlig danmarkshistoriens største enkelte huslejestigning. Ændres denne lovgivning ikke, betyder det, at der bliver flyttet et milliardbeløb fra lejerne og lige ned i udlejernes lommer.

Jeg skal komme med nogle få eksempler. Det ene vedrører huslejestigninger. Vi har allerede mange eksempler, skønt det kun er en meget lille del af lejeforholdene, hvor der overhovedet kan ske lejeforhøjelser. Vi vil meget gerne fremvise dem, når vi kommer til udvalgsarbejdet om dette forslag, og jeg formoder, at man så vil bøj sig for den dokumentation, man har efterlyst.

De strækker sig fra det, jeg har modtaget i dag som det højeste, sager med mere end 100 pct.'s varslede stigninger, og til de laveste, jeg har set, som har været stigninger på 30-40 pct. Det er stadig væk en massiv omfordeling til fordel for udlejerne.

Alle disse sager sker i øvrigt med henvisning til den nye lejelov, hvor den omkostningsbestemte leje erstattes af begrebet »det lejedes værdi« for alt det, der hedder småhuse. Det er en sætning, der berører 134.000 mennesker, hvoraf en del er ældre i den gamle boligmasse. Disse ældre mennesker er selvfølgelig noget opskræmte – det er formentlig derfor, vi får så mange henvendelser fra dem – over konsekvenserne af dette her. Eksemplerne er hentet fra København, fra Helsingør, fra Espergærde, fra Vanløse – ja, man kan fortsætte. Det er ikke noget enkelt sted, det er eksempler fra hele landet.